

Oponentní posudek bakalářské práce

České vysoké učení technické v Praze – Fakulta architektury

Ústav urbanismu – Ateliér Kuzemský & Kunarová

Autor bakalářské práce: Miroslav Slezák

Oponent: Ing. arch. Jan Holub

Úvod

Pozemek, na který Mirek bytový dům navrhoval, je na velmi atraktivním místě, které nabízí a otevírá řadu témat. Zároveň je to ale pozemek náročný a skrývá v sobě spoustu problémů a úskalí. S těmi se svým návrhem autor zvládl vypořádat velmi suverénně a prakticky celou svou prací nenechává na pochybách.

S tímto vědomím zde proto poukážu spíše na místa, která mi připadají slabší či k diskuzi a chválit budu méně. Během mého studia mi konstruktivní kritika často scházela a jsem přesvědčen, že Mirkův návrh i on sám ji s přehledem unesou. Koneckonců, nejedná se ani tolik o výtky, jako spíše náměty a impulzy k práci do budoucna... Stejnětak se vědomě - co do rozsahu textu - koncentruji spíše na část studie, byť jsem se technické kapitole věnoval se stejným zájmem. Jsem však přesvědčen, že znalost přesného typu řešení použitého na realizaci jedenáctipodlažního bytového domu je pro studenta třetího ročníku možná dobrá, ale důležitá spíše není. A navíc - Mirek řešení zná. Zmiňuji to z toho důvodu, že drtivou většinu mých poznámek doprovází v pozadí nejspíše stejný problém, a sice nedostatek prostoru pro detailnější zpracování daný rozsahem celé práce. Nikoliv autorova neznalost či chyby.

Studie domu

Jelikož autor svůj návrh velmi vyspěle komentuje ve své průvodní zprávě, dovolím si na některé teze (a kolize) v ní uvedené navázat. Autor si zvolil přístup bez prostoru pro sentiment a navrhuje dům suverénní, který má za cíl místo zpevnit. To se mu myslím zdařilo. Zároveň však tvrdí, že *„dům se mezi okolními budovami zjeví jako nějaká anomálie.“* To se myslím částečně také zdařilo, ale osobně této ambici příliš nerozumím. Dům je dále navržen se *„snahou integrovat se do obou ulic“* a být je tak činně postupnými logickými kroky (navázání na šířku a typologii okolních budov, motiv zužování směrem vzhůru, typy oken či střech...), domnívám se, že do ulice Košické je to spíše sen a představa než realita. Celkem rychle jsem výraz domu přijal za svůj, s terasami se mi to však doposud úplně nepodařilo.

Jeden z mých dotazů na autora při osobní prezentaci projektu směřoval k jeho způsobu práce. Koncentrace na práci s hmotou a modely (chválihodné!) se na návrhu vlastně velmi příznačně odráží. Mám dojem, že dům byl navržen o trochu více zvenčí než zevnitř. A že jde nakonec trochu více o dům samotný než o celé prostředí. V návrhu mi schází subtilnější vazba na okolní veřejné prostory domu a venkovní prostředí, které považuji za jeho nedílnou součást. Výkres příčného řezu domem bez zobrazení obou okolních ulic je toho příznačnou ilustrací. Je to škoda, dům zde využil potenciál skvělého místa jen málo. Co mě dále mírně tahá za uši je použitý princip „protikladné gradace“, který je dle mého názoru trochu doslovný a jaksi příliš „architektonický“. Ono to funguje, ale napříště bych si to možná zkusil více zpochybnit – jako divák čtu ten efekt příliš rychle...

Další klíčový moment, na který bych chtěl v návrhu poukázat, je rozhodnutí přijmout typologii okolních budov a jejich měřítko a traktovat dům na tři části. Myslím si, že to budově přináší nesporné kvality a zejména v ulici Na Královce díky tomu působí velmi přirozeně. Zároveň tím ale lehce trpí hloubka dispozice bytů a v kombinaci s prudkým svahem se autorovi ve výsledku objevila matrice neopakovatelně opakovatelných bytových jednotek. Tím si celý úkol příliš nezjednodušil, ale nakonec to relativně zvládl. Dům díky svému uskakování zkrátka obsahuje hodně typů bytů a některé z nich jsou prostorově dost komplikované. Co do výměry jsou pak většinou o poznání větší, než je dnes standardem. Nevadilo by to, ale benefit z toho plynoucí v jednotlivých bytech často nevidím. V kombinaci s přiškrčenými koupelnami a částí ložnic to pak začíná být až trochu problematické. Je to opět daň za zvolenou strukturu domu – což je částečně v pořádku, zároveň ale musíme mít na paměti, že hodnotíme bytový dům... Zaujalo mě, že dokonce i všechny byty 1KK a 2KK mají lodžii, což by nejspíš nebylo nutné. Třeba by bez nich dům pozbyl pro mě trochu nepatřičný výraz horských teras, ale tvrdit to mohu pouze s rezervou.

Důležitým motivem domu je pak bezesporu jeho štít. Na tomto místě je působení domu do tak významného městského parku, jakým Grébovka je, nutné velmi opatrně zvažovat. Téma nedokončenosti je mi osobně velice blízké a často přináší do architektury potřebné napětí. Zde si však jeho použití neustále zpochybňuji a pořád nevím, zda je adekvátní. Osobně se domnívám, že pokusit se dům či štít dokončit by byla větší výzva. A navíc - nebo spíš - je ten štít skutečně nedokončený? Mně připadá spíš trochu podceněný.

Poslední, u čeho bych se rád zastavil, je detail. Jemnost svého okolí dům příliš nepřejímá, na druhou stranu ale nikde není psáno, že by měl. Trochu mi však detail na domě přecijen schází. Nemám na mysli bohatost fasády, spíše mlčenlivý výraz domu je mi sympatický a při celkové plasticitě hmoty je zcela pochopitelný. Schází mi ale více informací o jeho materialitě a možná jistá rafinovanost. Kupříkladu důsledné použití jednoho typu okna, které navíc v několika případech nedává tak úplně smysl (okno ve štítu do koupelny, parapet obytné místnosti v parteru ve výšce 40cm...), působí na domě spíše jako zkratka než záměr.

Technická část

Mirek si logicky zvolil k technickému dopracování jeden ze tří opakujících se úseků domu. I tak je to úkol značně rozsáhlý. V předešlé části zmíněná prostorová komplikovanost domu (uskakování hmoty směrem nahoru) není ze své podstaty příliš ekonomická, racionálním konstrukčním řešením však autor eliminuje slabá místa tohoto aspektu. Víceméně jediné, co se mi zdá diskutabilní, je překlad nad terasou bez jakékoliv podpory. Na daný rozpon ho umí lokálně širší stropní deska vyřešit a

sloup by v tomto místě dispozice vhodný skutečně nebyl, ale... Řešení základů pomocí bílé vany bez izolace je možné, ale opět nevychází příliš ekonomicky. Tento aspekt považuji za nedílnou součást správného technického řešení, jelikož projekční realitu doprovází neustále.

Co se zpracovaných stavebních detailů týče, neodhalil jsem v nich žádné podstatné chyby. Co mi však schází je detail, který by byl pro výraz domu více charakteristický – předvedeno je zde spíše kvalitní řemeslo, než detaily utvářející architekturu domu.

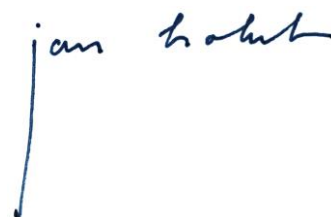
U části zdravotně technických instalací jsem ve studii v některých místech postrádal instalační jádra, což je pro vnitřní uspořádání bytového domu dosti zásadní. V technické části však autor projektu tyto chyby až na jednu výjimku odstranil. Jádra mi stále přijdou od pohledu o něco menší, než by měla být, ale to je drobnost. Jejich půdorysné etážování v polovině pater domu št'astné není, ale je to opět daň za jeho celkové pojetí. Co jsem v projektu nenašel, je informace o odvětrání podzemních garáží, které by se do vyšších podlaží domu nejspíš také prostorově propadlo.

Část práce, která zpracovává interiér budovy (schodišť'ová hala), byla nejspíš nad časové možnosti autora. Návrh je trochu syrový a jeho rozpracování ho oproti studii nikam dál neposouvá. Ze své zkušenosti však dobře vím, kolik času tato činnost obnáší a v kontextu celého domu mi tato poznámka přijde jako zcela zanedbatelná. Co mi naopak přijde jako zásadní je to, že se autorovi podařilo relativně komplikovaný dům jeho technickým rozpracováním udržet pohromadě a návrh tím nijak zásadně neutpěl. Dům se zřetelně posunul směrem k realitě, čímž podle mého názoru autor přesně dostál náplni této části bakalářské práce.

Práci shledávám nadprůměrně kvalitní a hodnotím jí známkou B.

V Praze dne 5.9.2020

Ing. arch. Jan Holub

Handwritten signature of Jan Holub in blue ink, consisting of the name 'Jan Holub' written in a cursive style.